

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra En Kvindes Skriftemaal

Citation: Larsen, Karl: "En KvindesSkriftemaal", i Larsen, Karl: *En KvindesSkriftemaal*, 1901, s. 52. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_06-shoot-idm140022825896560/facsimile.pdf (tilgået 25. oktober 2021)

Anvendt udgave: En KvindesSkriftemaal

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

store hyggelige Spisestue hos Halcks med alle de gamle hollandske Frugt-billeder paa Væggene, for Resten tænkte jeg paa, at jeg vilde gaa ned for at se, om jeg ikke kunde finde lidt at læse paa i en af mine Bøger, det var mig saa utrolig uvant og tomt, at jeg ikke, straks efter at have faaet Morgenteen ned, skulde til at slide igen.

Saa kom Aksel ind, og det blev jeg glad over. Jeg rejste mig og gik ham i Møde.

Han greb min Haand, hvad han ellers aldrig plejede, og sagde, han vilde tale med mig.

Jeg saa' forbavset op paa hans pæne, regelmæssige Træk, med Overskægget, der var strøget opad efter et gammelt spansk Maleri.

„Gud, Deres Fader er da ikke bleven syg?“ sagde jeg.

Aksel kom til at smile: „De kunde

ikke forestille Dem, at jeg var alvorlig af nogen anden Grund?"

„Jo, Gudbevares!“ — Jeg tænkte paa, at Aksel egentlig for det meste var stiltfærdig og alvorlig.

Saa kom det, at jeg nok havde mærket, han altid havde holdt af mig, og om jeg vilde være hans Kone.

Jeg var fuldstændig med Fornemmelse af aaben Mund og af, at noget ligesom sank i mig, som jeg ikke rigtig kunde faa ned.

„Men Gud, Aksel!“ sagde jeg omsider.

Og jeg kom ikke Spor videre, jeg blev ikke engang nervøs.

Men Aksel rejste sig op og var helt underligt flov, hvad jeg blev rædselsfuldt ked af og gerne vilde gøre godt igen. Idet han vilde gaa, sagde jeg: „Aksel, De er da ikke vred paa mig?"

Han stod og betragtede mig med et lille Drag ved Læberne.